

Are Karlsen har skrevet boka Foreldrelappen, er trebarnspappa og bosatt i Horten. Han er utdannet med hovedfag i helsevitenskap og arbeider som seniorrådgiver for Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir).

Artikkelen er illustrert av **Siri Anett Olsen**

Furting

La barnet furte i fred – så gir det seg raskt

Alle barn furter fra tid til annen. Noen gjør det av og til, mens andre gjør det ofte. Furting er ofte en måte å vise sin misnøye med ett eller annet på. Barn kan furte både når de er i lek med andre barn, og når de er sammen med voksne. Furting i begrenset omfang bør ikke sees på som noe problem, da det ofte er en bedre måte å protestere på enn å bli sint eller aggressiv. For noen barn er imidlertid terskelen for å furte veldig lav, og i perioder kan de være langsinte for noe støtt og stadig. I disse tilfellene kan det bli et problem, siden barna i stor grad melder seg ut av sosiale sammenhenger når de furter.

Hvor mye og hvor lenge barn furter, avhenger i stor grad av hvordan slik atferd blir håndtert av omgivelsene (primært voksenpersonene). Hvis foreldrene gir barnet veldig mye negativ oppmerksomhet på at det er i dårlig humør, kan det ofte bidra til at barnet blir mer utholdende. For barnet kan det bli en kamp der det i hvert fall ikke skal gi seg med å være fornærmet fordi de voksne maser.

Når barnet furter, er det ofte smartest å gi minst mulig oppmerksomhet til furtingen, men snarere til positive ting barnet gjør. Vent til barnet slutter å furte, og gi positive tilbakemeldinger på andre ting. Eksplisitt snakk om den mutte holdningen («Slutt med den furtingen!» eller «Bare furt, du!») medfører oftest at barnet holder ut lenger. Når protesten ikke får oppmerksomhet, blir det ofte veldig kjedelig å furte, og barnet vil gi seg tidligere. En enkel og effektiv måte å redusere furting på er med andre ord å overse det, parallelt med at en gir positive tilbakemeldinger på andre ting barnet gjør.

Hvis det er et problem at et barn ofte furter og ikke blir med de andre barna i leken, er det flere ting de voksne bør gjøre. De bør prøve å finne ut hva årsaken er. Har det å gjøre med at de andre barna ikke er greie mot barnet som furter, bør de også ta det opp med de andre barna.

Uansett bør en prøve å lære barnet at det kan være andre måter å løse problemet på, for eksempel gjennom å si fra om hva som er problemet til de andre barna eller til noen voksne. Oppmerksomhet rettet mot furtingen, er vanligvis ikke noen god idé i disse situasjonene heller. Over tid løses sannsynligvis problemet best ved at en overser furtingen, men gir barnet mye hjelp, støtte og positiv oppmerksomhet i leken med andre barn. Gjennom at de voksne hjelper barnet til å lykkes i handlingen med de andre barna, vil det som oftest furte mindre.

